

Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Ψωίνος: «Ο άγιος Δημήτριος ως υγιές πρότυπο»

/ Γνώμες

Ο άγιος Δημήτριος, όπως και όλοι οι άγιοι, έρχεται να μας δώσει το μήνυμα ότι το ευαγγέλιο εφαρμόζεται κι εμείς, όπως κι εκείνος, μπορούμε να τα καταφέρουμε. Το ευαγγέλιο είναι διαχρονικό, αναφέρεται σε κάθε άνθρωπο, κάθε εποχής και γίνεται ένα προσκλητήριο αγιότητας για όλους.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστριάς Πειραιώς

Ομιλία με θέμα «Ο άγιος Δημήτριος ως υγιές πρότυπο», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Ψωίνος, κληρικός της Ιεράς [Μητροπόλεως Πειραιώς](#), στον [Ιερό Ναό Ευαγγελιστριάς Πειραιώς](#), την Τετάρτη 26 Οκτωβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η ομιλία μεταδόθηκε από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Η ομιλία του **π. Δανιήλ** εστιάστηκε στο πρόσωπο του αγίου Δημητρίου, ενός νέου ανθρώπου που κατέθεσε τα πάντα στη αγάπη του Χριστού. Και άγιος είναι εκείνος που κατάφερε στη ζωή του να κάνει δύο κινήσεις, πρώτα να καθαρίσει τον εαυτό του και έπειτα να προσεγγίσει τον Θεό. Αυτό το μεγάλο έργο επετέλεσε στη ζωή του και ο άγιος Δημήτριος.

Είναι σημαντικό να ασχολείται κανείς με τις αγιασμένες μορφές και τη ζωή των αγίων, τόνισε. Γιατί στην ζωή τους, βλέπει τον τρόπο όπου μπορεί να εφαρμόσει το ευαγγέλιο στη ζωή του, αφού οι άγιοι είναι εφαρμοσμένο ευαγγέλιο. Το πρόσωπο του αγίου Δημητρίου σχετίζεται με όλους εμάς, γιατί είναι εκείνο το υγιές πρότυπο αγιότητας, δύναμης, αγώνα, ζωής.

«Ο άγιος Δημήτριος, όπως και όλοι οι άγιοι, έρχεται να μας δώσει το μήνυμα ότι το ευαγγέλιο εφαρμόζεται κι εμείς, όπως κι εκείνος, μπορούμε να τα καταφέρουμε. Το ευαγγέλιο είναι διαχρονικό, αναφέρεται σε κάθε άνθρωπο, κάθε εποχής και γίνεται ένα προσκλητήριο αγιότητας για όλους.

Ο άγιος Δημήτριος είναι μυροβλύτης, γιατί μύρισε η ψυχή του από την θεϊκή χάρη, και μετά θάνατον το άγιο σκήνωμα του έβγαλε μύρο και συνεχίζουν τα άγια λείψανα του να μυροβλύζουν και να σκοπούν χάρι, ευλογία και έλεος Θεού.»

Ο άγιος γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη περίπου το 260 μ.Χ. και ήταν γόνος μία από τις πιο επιφανείς οικογένειες της Μακεδονίας, μεγαλώνοντας με τα νάματα της πίστεως. Και μεγαλώνοντας, παρουσίαζε με γυμνό οφθαλμό, τους καρπούς αυτής της διαπαιδαγωγήσεως.

Ο αυτοκράτορας Γαλέριος Μαξιμιανός, θαμπώθηκε από τα χαρίσματα του, και σε πολύ νεαρή ηλικία τον διόρισε στρατηγό των ρωμαϊκών στρατευμάτων της Θεσσαλίας και ανθύπατο της επαρχίας της Ελλάδος.

Ακόμα και τότε, έχοντας αυτά τα υψηλά αξιώματα, παρουσίαζε βίο ανεπίληπτο και αψεγάδιαστο. Και όπως επεσήμανε ο π. Δανιήλ, ήταν ακέραιος, αυθεντικός και αληθινός. Εκείνο όμως που τον έκανε να υπερέχει ακόμα περισσότερο, ήταν η επιμονή του να διδάσκει την πίστη του Χριστού, πιο εύκολα πλέον και πιο αβίαστα.

Μετά από μία νίκη του Γαλέριου κατά των Σκυθών, ο αυτοκράτορας επισκέφθηκε την Θεσσαλονίκη και διοργανώθηκαν μία σειρά εκδηλώσεων για να εορτασθεί αυτή η μεγάλη νίκη, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν θυσίες στα είδωλα.

Κάποιοι ειδωλολάτρες που μισούσαν τον άγιο, τον κατηγορήσαν στον Γαλέριο, ότι είναι άνθρωπος που, ενώ τιμάται από τον αυτοκράτορα, δεν πιστεύει στους «αληθινούς θεούς». Εκείνος τον κάλεσε για εξηγήσεις και ο άγιος αποκάλυψε την πίστη του στον Χριστό.

Ο αυτοκράτορας προσπάθησε με διάφορους τρόπους να τον μεταπείσει, του ζήτησε να θυσιάσει στα είδωλα, αλλά ο άγιος αρνήθηκε. Η απόφαση ήταν να φυλακιστεί σε κελί δίπλα στα υπόγεια λουτρά, γεμάτο ακαθαρσίες, και να θανατωθεί.

Όταν τον φυλάκισαν στο κελί, ένας σκορπιός προσπάθησε να τον χτυπήσει με το κεντρί του, αλλά ο άγιος τον σφράγισε με το σημείο σταυρού και νεκρώθηκε. Μέσα στο κελί δοξολογούσε τον Θεό, γιατί καταλάβαινε ότι επρόκειτο να μαρτυρήσει για την αγάπη του Χριστού.

Μέσα στις εκδηλώσεις που είχαν οργανωθεί, υπήρχαν και αγώνες μονομάχων. Υπήρχε ένας φοβερός παλαιστής, που ονομάζονταν Λυαίος, που κανείς δεν σκεφτόταν να αναμετρηθεί μαζί του.

Ένας μαθητής του Δημητρίου, ο Νέστορας, πήγε κρυφά στο κελί του αγίου και πήρε την ευχή του για να αποτολμήσει την μονομαχία με τον Λυαίο. Πήγε στο στάδιο και με το πρώτο χτύπημα, που ήταν καίριο, κατάφερε να ισοπεδώσει τον φοβερό γίγαντα.

Όταν ο αυτοκράτορας έμαθε ότι ο Νέστορας είναι μαθητής του Δημητρίου, πίστεψε ότι ο άγιος βοήθησε με κάποιον μαγικό τρόπο τον μαθητή του να καταφέρει κάτι τόσο σημαντικό, και αμέσως έδωσε την εντολή να θανατωθεί με λόγχη μέσα στο κελί του, ενώ αποκεφαλίστηκε και ο Νεστορας.

Ένας υπηρέτης του αγίου, ο Λούπος, πήρε τον αιματοβαμμένο χιτώνα του Δημητρίου και το βασιλικό δαχτυλίδι και με αυτό επιτελούσε θαύματα. Όταν έγινε γνωστό στον Γαλέριο, έδωσε εντολή να αποκεφαλιστεί και ο Λούπος.

Συνεχίζοντας ο π. Δανιήλ, αναφέρθηκε σε όσα έγραψαν οι Πατέρες της Εκκλησίας, εγκωμιάζοντας και τιμώντας τον άγιο Δημήτριο.

«Ήταν αγνός, καθαρός, εγκρατής και θέλησε να αφιερώσει τον εαυτό του σε Εκείνον που ανυψώνει και καταξιώνει το ανθρώπινο πρόσωπο, και το αγιάζει. Ήταν

πεντακάθαρος, τίμησε το άγιο Βάπτισμα. Βαπτίσθηκε δεύτερη φορά, όχι με νερό, αλλά με το αίμα του.»

Βασική διδασκαλία του αγίου, ήταν το δόγμα της Αγίας Τριάδος. Το να φανερώσει σε όλους τους ανθρώπους που πίστευαν στα ξόανα και τους ψεύτικους θεούς, ποιος είναι ο αληθινός Θεός, Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα, μία ουσία και τρεις υποστάσεις.

Είχε συναίσθηση της μεγάλης του αποστολής, μοιράστηκε και έδειξε τον Χριστό, Τον φανέρωσε και Τον κήρυξε. Τον ονομάζουν ακόμη οι Πατέρες, προφήτη, ιεραπόστολο και ευαγγελιστή της βασιλείας του Χριστού.

«Ήταν έμπλεος όλων των αρετών, είχε ευσέβεια, σύνεση, σωφροσύνη, εγκράτεια. Νήστευε, αγαπούσε, πρόσεχε τους λογισμούς του, κατείχε την αγνότητα της ψυχής, είχε πίστη σταθερή και ακράδαντη.

Ήταν ευγενέστατη προσωπικότητα, χαριτωμένος στην μορφή και ακόμη περισσότερο στην ψυχή, ο λόγος και οι τρόποι του γλυκείς, όλα ήταν ευλογημένα από τον Θεό.»

Αυτός λοιπόν ο άγιος, γίνεται εκείνο το πρότυπο για όλους μας, τόνισε ο π. Δανιήλ. Κι οφείλουμε κι εμείς να κάνουμε την ίδια διεργασία, να προτιμήσουμε και να πάρουμε τον δρόμο της αρετής. Είναι ο μοναδικός δρόμος που οδηγεί στον ουρανό.

Η αρετή είναι η φυσική κατάσταση του ανθρώπου κι όταν δεν ζει μέσα στην ατμόσφαιρα της και δεν αναπνέει το οξυγόνο της χάρης του Θεού, νεκρώνεται. Χωρίς την αρετή δεν μπορεί να υπάρξει προκοπή και να φτάσει στην αγιότητα.

Ο άγιος Δημήτριος προτίμησε την αρετή και αυτή τον συνόδευε μέχρι την τελευταία του πνοή, αλλά και μετά, γιατί μόνο η αρετή μας ακολουθεί μετά θάνατον, όπως διδάσκουν οι Πατέρες. Γι' αυτό μυροβλύζουν και θαυματουργούν τα άγια λείψανα του.

Δύο πράγματα είναι η αρετή, εξήγησε ο π. Δανιήλ, η πίστη στον αληθινό Θεό και η τήρηση των δογμάτων της πίστεως αφενός, αλλά και η αγία βιωτή αφετέρου. Ο άγιος Δημήτριος και πίστευε, και ζούσε αυτό που πίστευε, και προσπαθούσε να το μεταλαμπαδεύσει και στους άλλους ανθρώπους.

Και έκλεισε την ομιλία του:

«Πρότυπο για εμάς ο άγιος Δημήτριος και να ξεκινήσουμε να εργαζόμαστε την αρετή, όσο είναι καιρός. Να εργαστούμε στην αρετή και να εργαστούμε σωστά και όχι να δυσανασχετούμε και να βλέπουμε αυτό το έργο σαν αγγαρεία, αλλά με προθυμία, με ζήλο και με χαρά, όπως ακριβώς βλέπουμε στην ζωή του αγίου Δημητρίου.»